

Проведені інтерв'ю, бесіди та спостереження показали, що багато викладачів вже застосовують у своїй практиці ті чи інші цифрові технології. Так, проведення занять з використанням медіапроектора / або інтерактивної дошки міцно увійшло в повсякденність викладачів і навіть не розглядається ними, як щось таке, що відноситься до цифрових технологій навчання.

Спілкування викладача зі здобувачами вищої освіти часто відбувається в різних онлайн-середовищах, де також розміщується і розповсюджується значна частина навчальних матеріалів.

Багато викладачів, стурбовані підтримкою уваги здобувачів вищої освіти, знаходяться в пошуку найбільш ефективних засобів комунікації з ними і переводять частину взаємодій зі своїх дисциплін в соціальні мережі. Другий драйвер - рух зверху, який ініціюється адміністрацією багатьох ВНЗ, що реагують на державну політику цифровізації освіти. В академіях, інститутах та університетах активно розвиваються корпоративні інформаційні системи, в тому числі системи електронної підтримки навчання. Більшість викладачів вищих навчальних закладів активно використовують соціальні мережі та месенджери для спілкування зі здобувачами вищої освіти.

Отже, сьогодні науково-педагогічні працівники вищих навчальних закладів в рамках цифровізації опановують методiku використання електронних освітніх ресурсів, набувають вміння шукати і відбирати мережеві ресурси з предметів та знаходяться на самому початку довготривалого шляху реалізації державної програми цифровізації.

Література

1. Дунець Л.М. Інноваційне навчання майбутніх психологів у вищому навчальному закладі / Шляхи удосконалення професійних компетентностей фахівців в умовах сьогодення: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет конф. (28–29 травня 2020р., м.Київ) / уклад.: О.Ю. Дикий, Г.А. Коломоець, А.А. Ребрина. Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2020. – С. 400-401.
2. Технологии электронного обучения [Электронный ресурс]: учебное пособие. А.В. Гураков [и др.]. Электрон. текстовые данные. – Томск: Томский государственный университет систем управления и радиоэлектроники, 2016. – 68 с.
3. Устюжанина Е.В., Евсюков С.Г. Цифровизация образовательной среды: возможности и угрозы // Вестник РЭУ им. Г. В. Плеханова. – 2018. – № 1 (97). – С. 3–12.
4. Карплюк С.О. Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі. Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку. Матеріали методологічного семінару НАПН України. 4 квітня 2019 р. / за ред. В. Кременя, О. Ляшенка; укл. А.В. Яцишин, О.М. Соколюк. Київ, 2019. С. 188–197.

Замора Я.П.

канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри машинознавства і транспорту
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль.

Бурега Н.В.

канд. техн. наук, викладач кафедри машинознавства і транспорту
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль.

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Інформаційно-освітнє середовище (ІОС) – це: організаційно-методичні засоби, сукупність технічних і програмних засобів зберігання, оброблення, передавання інформації, що забезпечують оперативний доступ до інформації і здійснення освітніх наукових комунікацій [1].

Аналіз переваг та недоліків існуючих інформаційних освітніх засобів та сучасного стану інформаційних технологій і засобів телекомунікацій, дозволяє сформулювати наступні принципи, на яких повинні базуватись існуючі на даний час інформаційно-освітні середовища:

– *багатокомпонентність* – інформаційно-освітнє середовище являє собою багатокомпонентне середовище, що включає в себе навчально-методичні матеріали, науково-програмне забезпечення, тренінгові системи, системи контролю знань, технічні засоби, бази даних та інформаційно-довідкові системи, відтворення графічних і відеоматеріалів та ін;

– *інтегральність* – інформаційний компонент ІОС повинен включати в себе всю необхідну сукупність базових знань в галузях наук та техніки з доступом до світових ресурсів, що визначають профілі підготовки фахівців, навчання, міждисциплінарні зв'язки, інформаційно-довідкову базу додаткових навчальних матеріалів, деталізація та поглиблення знань;

– *розподіленість* - інформаційна складова ІОС, яка відповідає за оптимальний розподіл за сховищами інформації (серверами) з урахуванням вимог та обмеженням сучасних технічних засобів та економічної ефективності;

– *адаптивність* – інформаційно-освітнє середовище не повинне бути відчуженим від існуючої системи освіти, не має порушувати її структури та принципів побудови, а також забезпечувати гнучкість модифікування інформаційного ядра ІОС, адекватно враховуючи потреби суспільства;

Оскільки рівні цифрових компетенцій викладачів ЗВО є різними [2], то при обговоренні питання якості дистанційного навчання необхідно враховувати підбір, підготовку та перепідготовку викладацького складу, що приймає участь у навчальному процесі. Слід зауважити, що у традиційному академічному середовищі викладачі підбираються за дуже жорсткими критеріями, які в основному мають академічний характер, з врахуванням багатьох супутніх факторів, наявністю дослідницьких робіт, публікацій та іншої діяльності.

Отже, сформульовані принципи побудови ІОС дозволяють розглядати інформаційно-освітнє середовище, з одного боку, як частину традиційної освітньої системи, а з іншого як самостійну систему, спрямовану на розвиток активної творчої діяльності студентів із застосуванням новітніх інформаційних технологій [3].

Література

1. Гуревич Р.С. Інформаційні технології навчання : інноваційний підхід : навчальний посібник / Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю., Шевченко Л.С. ; за ред. Гуревича Р.С. – Вінниця : Планер, 2013. – 499 с.

2. Загора Я. П., Бурега Н. В. Рівні цифрових компетенцій викладачів ЗВО. Тенденції забезпечення якості освіти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 22 січня 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. С. 141 – 143.

3. Способи і прийоми організації пізнавальної діяльності студентів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій навчання / Цидило І.М., Загора Я.П. // Програма та реферативні матеріали міжнародної наукової інтернет-конференції «STEM-інтеграція як важлива передумова управління результативністю та якістю фізичної освіти» – Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2018.

Замороз М.П.

аспірантка Тернопільського національного педагогічного університету

Саган О.В.

старший вчитель ЗОШ І-ІІІ ст.с.Озерної

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПРЕДМЕТНИКА

У публікації розглянуто інформатичну та цифрову компетентність, як невід'ємну складову діяльності вчителя предметника та їх освітнє впровадження.